

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2025r., Poz. 1691)

po rozpatrzeniu odwołania z 18.11.2025r. uzupełnionego pismem z 19.12.2025r. spółkiSp. z o.o. z siedzibą przy ul.w....., działająca przez pełnomocnika – radcę prawnego P. (Kancelaria Prawna), od decyzji działającego z upoważnienia Wójta Gminy Bobrowniki Kierownika Referatu Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej Urzędu Gminy w Bobrownikach, z 31.10.2025r. o nr. OŚ.6220.2.2.2024, którą orzeczono w następujący sposób:

„odmawiam

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na modernizacji istniejących źródeł ciepła (kotłowni węglowych) poprzez budowę dodatkowej instalacji przystosowanej do spalania RDF i/lub biomasy, na terenie zakładu ogrodniczego Inwestycja realizowana na działce nr obręb Sarnów.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Kamila Koziara

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 lutego 2026 r.

orzekło

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie z 18.11.2025r. złożyła spółka Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. w, działająca przez pełnomocnika, w którym organowi I instancji zarzuciła naruszenie:

1. art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 kpa poprzez nie wezwanie do wyjaśnień wnioskodawcy w przypadku powstania rozbieżności między treścią karty informacyjnej przedsięwzięcia, a późniejszymi pismami strony, w zakresie sposobu wykorzystania ciepła oraz wydanie decyzji opierając się jedynie na części materiału dowodowego;

2. art. 79a i art. 8 §1 kpa poprzez brak poinformowania wnioskodawcy o możliwości wydania decyzji negatywnej ze względu na rzekome niespełnienie warunku zasięgu co najmniej lokalnego przedsięwzięcia i konieczność zmiany karty informacyjnej przedsięwzięcia.

W związku z powyższym wniosła o uchylenie decyzji w całości i przekazanie do ponownego rozpatrzenia.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po wpłynięciu odwołania, Kolegium pismem z 27.11.2025r. wezwało organ I instancji o nadesłanie – w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania – 1) dowodu na okoliczność podpisania ww. odwołania w formie elektronicznej przez pełnomocnika – radcę prawnego P. w celu ustalenia czy odwołanie jest dopuszczalne (wydruk certyfikatu weryfikującego prawidłowość podpisu i potwierdzającego tożsamość osoby podpisującej). W akt sprawy bowiem brak dowodu na okoliczność czy złożony podpis elektroniczny jest prawidłowy i pochodzi od osoby go składającej, stąd wezwanie stało się konieczne, 2) upoważnienia, z którego wynikać będzie umocowanie P. – Kierownika Referatu Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej Urzędu Gminy w Bobrownikach do wydania zaskarżonej decyzji w imieniu Wójta Gminy Bobrowniki.

Pismem z 1.12.2025r. organ I instancji nadesłał upoważnienie z 9.06.2011r. z którego wynikało umocowanie P. – Kierownika Referatu Ochrony Środowiska i Gospodarki Komunalnej Urzędu Gminy w Bobrownikach do wydania zaskarżonej decyzji w imieniu Wójta Gminy Bobrowniki oraz raport z

weryfikacji podpisu na dowód prawidłowości podpisania ww. odwołania w formie elektronicznej przez pełnomocnika – radcę prawnego P.

Po zapoznaniu się z nadesłanymi dokumentami Kolegium stwierdziło, że odwołanie jest dopuszczalne oraz, że zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu.

W toku postępowania odwoławczego strona odwołująca się działająca przez pełnomocnika pismem z 19.12.2025r. uzupełniła odwołanie. W załączeniu tego pisma złożyła pismo modyfikujące kartę informacyjną przedsięwzięcia w ten sposób, że strona dokonała korekty pkt. 1 odpowiedzi na wezwanie organu I instancji z 28.09.2023r. zn. ROSIII.6220.6.2023 w zakresie wykorzystania ciepła. Strona modyfikując stanowisko w sprawie, udzieliła na pkt. 1 ww. wezwania, w brzmieniu „1) Uszczegółowić zapisy dotyczące cech i skali przedsięwzięcia poprzez wskazanie jak będzie wykorzystywane ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF i/lub biomasy. Należy również podać rodzaje wykorzystywanego do spalania RDF i biomasy oraz opisać miejsca ich gromadzenia.”, następującej odpowiedzi [cyt.:], „Ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF i /lub biomasy będzie wykorzystywane do ogrzewania szklarni oraz dostarczane innym podmiotom, z którymi w części zawarto listy intencyjne.”

Wobec powyższego, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym i stanowiskiem strony działającej przez pełnomocnika, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r., Poz. 1112 z późn. zm. - dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – ooś”), decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 29, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu. W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane. W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2019r., Poz.1839 z późn. zm.). Zgodnie z tym rozporządzeniem planowane przedsięwzięcie zakwalifikowano w myśl § 3 ust. 1 pkt 82 zgodnie z którym, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy określa dokumenty, które należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stosownie do ust. 2 tego artykułu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

W myśl art. 80 ust. 2 zd. 1 ustawy-ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. (...).

Przepis art. 82 ust. 1 ustawy określa co zawiera decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosowanie do art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r., Poz. 1890), do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (ustawie – ooś – przyp. Kolegium) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Powyższa ustawa nowelizująca weszła w życie 16.10.2023r., zaś postępowanie w sprawie zostało wszczęte przez organ I instancji w dniu 30.08.2023r. (data wpływu wniosku do organu I instancji), dlatego zastosowanie w sprawie ma ustawa - ooś w brzmieniu dotychczasowym z wyjątkami wskazanymi w powyżej przytoczonym przepisie art. 15 ust. 1 ustawy nowelizującej.

Z kolei podstawę formalnoprawną rozstrzygnięcia organu odwoławczego stanowią normy zawarte w art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego – w skrócie „kpa”. Przepis ten w § 1 stanowi, że organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Po analizie stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, a w sprawie zastosowanie znajdzie cytowany powyżej art. 138 § 2 kpa. Decyzja kasacyjna, o której mowa w tym przepisie może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch przesłanek, tj.: 1) zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, 2) konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kpa.

Zgodnie z § 1 powyższego artykułu, organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję. W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się

także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ I instancji. W sytuacji, gdy organ I instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kpa, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.

W przedmiotowej sprawie pojawiły się nowe okoliczności, których organ I instancji w ogóle nie badał i nie analizował, a które mogą mieć istotny wpływ na wynik postępowania. Odniesienie się do tych okoliczności wyłącznie przez Kolegium w postępowaniu odwoławczym stanowiłoby pogwałcenie ww. zasady dwuinstancyjności wyrażonej w art. 15 kpa. Oznaczałoby bowiem poddanie badaniu wyłonionego zagadnienia wyłącznie w jednej instancji. Zastąpienie tym samym przez Kolegium organu I instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Z uwagi na pojawienie się nowych okoliczności w sprawie konieczne jest przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, co nie może nastąpić w uzupełniającym postępowaniu, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kpa. W dalszej części uzasadnienia zostanie wskazany zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie oraz przepisy, które organ I instancji naruszył przy rozpatrywaniu sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej. Wydanie decyzji negatywnej w sprawie następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony,
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;
- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt. 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy – ooś).

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu.

Nadto decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie następujące przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy - ooś,
 - wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy - ooś lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- a nie zachodzi żadna z wyżej wymienionych ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Zauważyć należy, że w przypadku pierwszej ze wskazanych powyżej negatywnych przesłanek wydania decyzji środowiskowej, stwierdzenie przez właściwy organ niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zwalnia ten organ od prowadzenia postępowania w szerszym zakresie, w tym w zakresie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9.05.2018r., sygn. akt IV SA/Po 59/18, (LEX nr 2493246, czytamy [cyt.:] „Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami, czy też nakazującego przedstawienie przez inwestora raportu. Z powyższego wynika, że sprzeczność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego musi być jednoznaczna i nie może budzić najmniejszych wątpliwości.”

Zaskarżoną decyzją organ I instancji odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na modernizacji istniejących źródeł ciepła (kotłowni węglowych) poprzez budowę dodatkowej instalacji przystosowanej do spalania RDF i/lub biomasy, na terenie zakładu ogrodniczego Inwestycja realizowana na działce nr obręb Sarnów.” Uzasadniając wydane rozstrzygnięcie, po zacytowaniu przepisów oraz opisie czynności postępowania, organ wskazał na niezgodność planowanego do realizacji przedsięwzięcia z przepisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Rady Gminy Psary Nr XLVIII/398/2010 z dnia 28 października 2010r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w sołectwie Sarnów oraz zmianami zatwierdzonymi uchwałą Rady Gminy Psary Nr VII/66/2015 z dnia 30 kwietnia 2015r. (tekst jedn.: Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 18.11.2015r., Poz. 5824).

Jak wynika z akt sprawy planowane przedsięwzięcie ma polegać na modernizacji istniejących źródeł ciepła (kotłowni węglowych). Strona planuje budowę dodatkowej instalacji przystosowanej do spalania RDF i lub biomasy. Planuje się bowiem zabudowę nowej kotłowni wyposażonej w kocioł gorącej wody Kriger KVm-6,50 GP o mocy 5MW wraz z urządzeniami pomocniczymi. Inwestycja będzie realizowana na terenie zakładu ogrodniczego w obrębie części działki nr Nowa kotłownia będzie zlokalizowana obok już istniejącej kotłowni, która odąd będzie spełniała funkcję „zimnej rezerwy”. Planowany kocioł przystosowany będzie do spalania RDF i/lub biomasy. Zakres planowanego do realizacji przedsięwzięcia obejmuje:

- przygotowanie dokumentacji projektowej,
- budowę fundamentów i budynku kotłowni,
- dostawę i montaż technologii kotłowni,
- utwardzenie terenu wokół fundamentu — drogi dojazdowe, ciągi komunikacji pieszej
- dostawę i montaż komina,
- budowę rurociągów łączących instalację kotłową z mediami,
- budowę estakady/podpory pod rurociągi łączące planowaną instalację, kotłową z istniejącą estakadą (dostęp do mediów),
- prace rozruchowe i optymalizacyjne,
- odbiory gwarancyjne.

Planuje się zabudowę kotła gorącej wody Kriger KVm-6,50 GP o mocy 5MW, w obrębie którego funkcjonować będą urządzenia/systemy takie jak: palacz ślimakowy, ekonomik, filtr multicyklonowy, automatyczny system usuwania popiołu na mokro, pneumatyczny system czyszczenia wymienników ciepła kotła i ekonomizera, wentylator wyciągowy z przemiennikiem częstotliwości, zestaw wentylatorów nadmuchiowych z przemiennikiem częstotliwości, zestaw zaworów odcinających i regulacyjnych w obrębie kotła, system automatycznego sterowania i obsługi, filtr workowy, komin z ramkami, dokumentacja (paszport kotła, instrukcja obsługi, wykaz wyposażenia, dziennik serwisowy), nagrzewnica powietrza z rurą wodną - 4 szt. urządzenia pomocnicze. Dodatkowo kotłownia wyposażona będzie w urządzenie służące pomiarom parametrów i automatyzacji pracy: panel dystrybucyjny, czujniki temperatury i ciśnienia, manometry, termometry, wyroby kablowe i przewodowe, tace i łączniki, tuleje metalowe, oświetlenie wewnętrzne i zewnętrzne, czujniki CO do sygnalizacji zgazowania, alarm dźwiękowy i świetlny, magistrala gruntowa (w obrębie kotłowni). Kocioł będzie umożliwiał realizowanie spalania w kilku etapach. Jest to technika "spalania etapowego", którą stosuje się w celu uzyskania większej efektywności spalania przy minimalnej ilości zanieczyszczeń. Konstrukcja urządzenia spalającego wykonana jest w taki sposób, aby zapewnić niezbędną powierzchnię dla procesu odgazowania oraz objętość dalszej reakcji chemicznej produktów spalania. Wyłożenie wykonane jest ze specjalnych betonów zapewniających odpowiedni poziom przenikania ciepła oraz najlepsze cechy odporności na termiczne i adhezyjne działanie produktów spalania. W projekcie uwzględniono strefę przetrzymywania spalin przez ponad dwie sekundy w temperaturze 900-1200°C oraz palnik modulujący, który utrzymuje temperaturę na określonym poziomie, zapewniając termiczną minimalizację powstawania

szkodliwych związków. Przewidziano również układ dozowania roztworu amoniaku oraz układ recyrkulacji produktów spalania do regulacji piecowej tlenków azotu i węgla. Składnik termiczny procesu spalania jest monitorowany na wszystkich poziomach za pomocą czujników temperatury i regulowany przez układ sterowania zgodnie z podanym algorytmem procesu utylizacji. Utylizacja ciepła po termicznym rozkładzie paliwa odbywa się przez stalowy wymiennik ciepła typu heat pipe, który może być wykonany w dwóch, trzech lub czterech przejściach i jest wyposażony w automatyczny system czyszczenia komina. Podstawowe etapy procesu technologicznego na instalacji są następujące: 1. Za pomocą ładowarki czołowej odpady paliwowe są przenoszone do zautomatyzowanego magazynu paliwowego - ruchomej podłogi 2. Spalanie: Z Ruchomej kondygnacji paliwo odpadowe trafia do kotła z pochyłym ruchomym rusztem. 3. Odzysk ciepła: Wymiennik ogniowo-rurowy odzyskuje energię cieplną ze spalin powstałych w wyniku spalania paliw alternatywnych lub biomasy. 4. Oczyszczanie spalin: Amoniak jest wprowadzany do wnętrza paleniska kotła. Popiół lotny jest odciągany przez Multicyklon. Następnie schłodzone spaliny trafiają do mokrej płuczki spalin, która wykonuje dwustopniowe czyszczenie pianowe. Palnik na gaz ziemny/olej napędowy utrzymuje temperaturę w czasie przebywania spalin. Do procesu spalania będą wykorzystywane następujące rodzaje odpadów:

02 01 03 — odpadowa masa roślinna

02 01 07 — odpady z gospodarki leśnej

03 01 01— odpady kory i korka

03 01 05 — trociny, wióry, ścinki, drewna, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04

19 12 07 — drewno inne niż wymienione w 19 12 06

19 12 10 — odpady palne (paliwa alternatywne).

Ilość wykorzystywanych do spalania ww. odpadów i biomasy wyniesie 1Mg/h, łącznie nie więcej niż 8000 Mg/rok. Ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF/biomasy będzie wykorzystywane do ogrzewania szklarni na terenie zakładu ogrodniczego na działce nr Sarnów. Aktualnie Zakład produkuje energię cieplną za pomocą 3 kotłów CRONE typ CRK każdy o mocy 3,5 MW. Po powstaniu nowego kotła na RDF i/lub biomasę kotły istniejące będą pełniły funkcję „zimnej rezerwy.

Strona działająca przez pełnomocnika w toku postępowania odwoławczego pismem z 19.12.2025r. uzupełniła wniesione odwołanie. W załączeniu tego pisma złożyła pismo modyfikujące kartę informacyjną przedsięwzięcia w ten sposób, że strona dokonała korekty pkt. 1 odpowiedzi na wezwanie organu I instancji z 28.09.2023r. zn. ROSIII.6220.6.2023 w zakresie wykorzystania ciepła. Strona udzieliła odpowiedzi na pkt. 1 ww. wezwania w następujący sposób [cyt.:]

„1) Uszczegółowić zapisy dotyczące cech i skali przedsięwzięcia poprzez wskazanie jak będzie wykorzystywane ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF i/lub biomasy. Należy również podać rodzaje wykorzystywanego do spalania RDF i biomasy oraz opisać miejsca ich gromadzenia.

Ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF i /lub biomasy będzie wykorzystywane do ogrzewania szklarni oraz dostarczane innym podmiotom, z którymi w części zawarto listy intencyjne.”

W ocenie Kolegium jest to nowa okoliczność której organ I instancji dotychczas w ogóle nie badał i nie analizował, a mogąca mieć istotny wpływ na wynik przeprowadzonego postępowania. Organ I instancji przeprowadził bowiem postępowanie dla planowanego przedsięwzięcia z założeniem, że ciepło uzyskane w wyniku spalania RDF i /lub biomasy będzie wykorzystywane do ogrzewania wyłącznie szklarni. Organ wskazał bowiem, że [cyt.:] „Zgodnie z charakterystyką przedsięwzięcia planowane przedsięwzięcie polega na budowie nowej kotłowni wyposażonej w kocioł przystosowany do spalania odpadów (m.in. o kodzie 19 12 10). Ciepło uzyskane w wyniku spalania (odpadów przyjmowanych w ilościach dla uspokojenia potrzeb przedsiębiorstwa) będzie wykorzystywane do ogrzewania szklarni na terenie zakładu ogrodniczegoe na działce nrSamów, a więc będzie wykorzystywane wyłącznie przez Wnioskodawcę — Sp. z o.o., na cele przedsiębiorstwa, w związku z tym również nie możemy tutaj mówić o znaczeniu co najmniej lokalnym.”

Tymczasem strona, pismem z 19.12.2025r. doprecyzowała zapis dotyczący skali przedsięwzięcia i dodała, że ciepło będzie dostarczane także innym podmiotom, z którymi w części zawarto listy intencyjne, co zmienia charakterystykę planowanego przedsięwzięcia. Zwrócić przy tym przyjdzie uwagę organowi I instancji, że w toku postępowania przed tym organem strona działająca przez pełnomocnika w załączeniu pisma z 25.06.2026r. przedstawiła listy intencyjne. W piśmie tym wskazała, że zawarła porozumienia z innymi podmiotami na odbiór ciepła, które ma być generowane w planowanej do realizacji instalacji termicznego przekształcania odpadów. Rację ma przy tym strona podnosząc zarzut, że organ zaniechał wyjaśnienia rozbieżności między treścią karty informacyjnej przedsięwzięcia, a późniejszymi pismami strony, w zakresie sposobu wykorzystania ciepła i tym samym wydanie decyzji opierając się jedynie na części materiału dowodowego, co stanowi naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 kpa. Zatem stwierdzić przyjdzie, że podniesiona przez stronę okoliczność nie była w ogóle badana przez organ I instancji, a więc w ponownie prowadzonym

postępowaniu obowiązkiem tego organu będzie zbadanie i analiza tej okoliczności, która w ocenie Kolegium może mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W świetle ww. okoliczności organ I instancji obowiązany będzie także do rozważenia czy nie będzie miał w sprawie do czynienia z przedsiębiorcą cieplnym, co wymagać będzie zbadania zakresu przedsięwzięcia także pod tym kątem.

Kolegium dostrzegło przy tym, że organ I instancji przechodząc do etapu wydania rozstrzygnięcia w sprawie nie zastosował art. 79a § 1 kpa. Jego zastosowanie umożliwiłoby stronie podniesienie powyższej okoliczności na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego i uniknięcie zaskarżenia z tego powodu wydanej decyzji. Strona podniosła słusznie, że brak poinformowania w trybie ww. przepisu, o możliwości wydania decyzji negatywnej ze względu na rzekome niespełnienie warunku zasięgu co najmniej lokalnego przedsięwzięcia i konieczność zmiany karty informacyjnej przedsięwzięcia, stanowi naruszenie tego przepisu.

Wskazać zatem przyjdzie, że zgodnie z art. 7 kpa, statuującym zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Obowiązek rzetelnego i wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego oznacza obowiązek podjęcia przez organ administracyjny wszystkich niezbędnych działań, w tym obowiązek przeprowadzenia dowodów z urzędu czy też na wniosek strony, służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy; materiał dowodowy zebrany w sprawie winien bowiem być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Z kolei obowiązek rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Ustalenie stanu faktycznego przez organ I instancji w sprawie nie nastąpiło w sposób pełny i wyczerpujący, co stanowi naruszenie ww. przepisów. Natomiast naruszenie przez organ I instancji art. 79a § 1 kpa przejawia się w tym, że organ ten poprzez nie zastosowanie tego przepisu zamknął stronie możliwość przedstawienia i poddania ocenie tego organu okoliczności, które podniosła w odwołaniu, a które mogą okazać się istotne dla wykazania zasadności jej żądania, i które tym samym mogły mieć istotny wpływ na ustalenie stanu faktycznego w sprawie i wydanie decyzji. Powyższy przepis stanowi, że w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się (art. 79a § 1 kpa). W terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1 (art. 79a § 2 kpa). Wskazać przyjdzie, że zgodnie z wyrokiem WSA w Łodzi z dnia 2.03.2022r., sygn. akt III SA/Łd 1114/21 (LEX nr 3317785) [cyt.:] „Celem przepisu art. 79a § 1 k.p.a. jest zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów - nie korzysta z takiej możliwości. Chodzi przy tym o to, aby strona nie została zaskoczona negatywnym rozstrzygnięciem sprawy oraz zmuszona do zaskarżenia decyzji i przedstawiania tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego.” Kolegium wyjaśnia, że przepis art. 79a § 1 kpa obliguje organ administracyjny do wskazania stronie przesłanek od niej zależnych, których niespełnienie może skutkować wydaniem decyzji odmownej. Uchybienie tej powinności oznacza zaś naruszenie przepisom postępowania, które nie może być sanowane w postępowaniu odwoławczym z uwagi na to, że w wyniku zastosowania tego przepisu może dojść do modyfikacji żądania lub mogą pojawić się nowe okoliczności lub dowody, które winny być poddane badaniu przez organ I instancji. Wyjaśnić bowiem przyjdzie, że niewątpliwie zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy. Jego zadaniem jest ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie, oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne (por.: wyrok NSA z dnia 28.07.2000r., sygn. akt V SA 102/00). Organ odwoławczy nie może jednak zastępować organu I instancji w prowadzeniu postępowania zmierzającego do wyjaśnienia kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ prowadziłoby to do naruszenia prawa strony do dokonania oceny i rozpatrzenia sprawy w jej całokształcie przez organy dwóch instancji. (tak np.: wyrok WSA w Białymstoku z dnia 13.02.2019r., sygn. akt II SA/Bk 16/2019, LEX nr 2631566). Przepis art. 79a § 1 kpa służy

pełnemu wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy celem ustalenia jednoznacznego jej stanu faktycznego w myśl art. 7 i art. 77 § 1 kpa do wydania rozstrzygnięcia, czego w sprawie zabrakło. Poprzez naruszenie tych przepisów organ nie uzyskał pełnego obrazu sprawy pozwalającego mu na wydanie rozstrzygnięcia o przekonywującej w pełni treści. Poza badaniem, w kontekście zapisów mpzp pozostały okoliczności, co prawda już podnoszone przez stronę w toku postępowania, ale organ się do nich w ogóle nie odniósł, co narusza art. 7 i art. 77 § 1 kpa. Niestosując zaś art. 79a § 1 kpa organ ten uniemożliwił podniesienie stronie okoliczności istotnych dla wykazania zasadności jej żądania.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji winien zatem podjąć działania zmierzające do wyjaśnienia wskazanych przez Kolegium okoliczności, poczynione zaś ustalenia winny zostać rzetelnie omówione w prawidłowo sporządzonym uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia. Przy decyzji niezgodnej z żądaniem strony organ winien pamiętać o zastosowaniu art. 79a § 1 kpa.

Podsumowując w świetle powyżej przedstawionego wyводу, zdaniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 i 77 § 1 kpa oraz art. 79a § 1 kpa, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ujawniony przez Kolegium, ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Oznacza to, że sprawa wymaga wyjaśnienia w pełnym zakresie. W spełnieniu tego obowiązku organ odwoławczy nie może zastąpić organu I instancji, gdyż kolidowałoby to z zasadą dwuinstancyjności wyrażona w art. 15 kpa i oznaczałoby przeprowadzenie postępowania tylko w jednej instancji. W takim stanie rzeczy, stosownie do cytowanego art. 138 § 2 kpa zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji organu I instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ.

Odnosząc się zaś do zarzutów odwołania wskazać przyjdzie, iż zostały one podzielone przez organ odwoławczy, wobec czego wydana decyzja nie mogła być inna niż zapadła. Z uwagi zaś na naruszenie prawa jakich dopuścił się organ I instancji w toku postępowania Kolegium nie miało możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz było zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylecia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Natomiast Kolegium zwraca uwagę, że żadne przepisy ani przepisy kpa ani ustawy - ooś nie dają podstawy do udostępniania stronie projektu decyzji przed wydaniem rozstrzygnięcia, które kończy postępowanie w sprawie. Stronie doręcza się decyzję podpisaną z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji, którą od tej chwili organ ten jest związany.

W tym stanie faktycznym i prawnym orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2024r., Poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 100 zł**.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji oraz Wójta Gminy Psary o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Anna Kajzerek-Dziwoki

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Kamila Koziara

Członek
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego w Katowicach
dokument podpisany elektronicznie
przez: Robert Nowicki

Otrzymują:

1. Radca prawny P.- pełnomocnik spółki Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. w
.....

Kancelaria Prawna

2. Wójt Gminy Bobrowniki – eDoręczenie PURDE (akta za osobnym pismem)

3. Gmina Psary – eDoręczenie PURDE

5. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3
ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale
społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2 - eDoręczenie PURDE

6. Aa.

Klauzula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informuję, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze z siedzibą w Katowicach, ul. H. Dąbrowskiego 23.
- Inspektorem Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach jest Krzysztof Morkis, e-mail: IOD@katowice.sko.gov.pl
- Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na podstawie:
 - ❖ art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
 - ❖ art. I oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- Dane osobowe nie będą udostępniane podmiotom innym niż upoważnione na podstawie prawa lub zawartych umów.
- Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane od momentu zakończenia postępowania przez okres co najmniej 10 lat.
- Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawienia oraz prawo do wniesienia skargi do organu nadzorczego (tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych).
- Dane udostępnione przez Panią/Pana nie będą podlegały profilowaniu.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
Grzegorz Łaszczyca